

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 364/08-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., N., zastúpeného advokátkou JUDr. N. W. B., G., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0 Tp 63/2007 z 22. augusta 2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. októbra 2008 doručená sťažnosť M. K., N. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. N. W. B., G., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 0 Tp 63/2007 z 22. augusta 2007 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol zadržaný hliadkou Okresného oddelenia Policajného zboru Nováky (ďalej len „hliadka“) *«bezprostredne po „spáchaní“ skutku, a to o 12,30 hod. dňa 19. 8. 2007 v Novákoch»*, a toho istého dňa o 18.45 h bol vypočutý ako

obvinený. V ten istý deň boli vypočutí ako svedkovia aj členovia hliadky a následne bol sťažovateľ odvedený do cely predbežného zadržania. Sťažovateľ namieta, že výsluchov sa zúčastnili ako nezúčastnené osoby členovia hliadky, ako aj nepresnosti v zápisnici o jeho výsluchu.

Dňa 21. augusta 2007 o 13.15 h predložil prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza návrh na vzatie sťažovateľa do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Sťažovateľ tvrdí, že tento návrh bol podaný po uplynutí 48-hodinovej lehoty (keďže bol zadržaný 19. augusta 2007 o 12.30 h) a bezdôvodne.

Sudca okresného súdu uznesením sp. zn. 0 Tp 63/2007 z 22. augusta 2007 o 11.30 h vzal sťažovateľa do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pričom následne mu bol opatrením sp. zn. 0 Tp 548/2007 z 22. augusta 2008 ustanovený právny zástupca. Súčasne mu bol doručený trestný rozkaz okresného súdu sp. zn. 0 T 2/2007 z 22. augusta 2008 spolu s obžalobou, „na základe ktorého som bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia v zmysle § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona... mi bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov...“. Sťažovateľ namieta, že sudkyňa okresného súdu nebrala do úvahy, že „som sa s mojím ustanoveným právny zástupcom nemal možnosť poradiť, že boli závažným spôsobom porušené moje základné práva na obhajobu a moje zákonné právo na osobnú slobodu“.

Následne bol sťažovateľ eskortovaný do Ústavu na výkon väzby Žilina, „a keďže sa môj ustanovený právny zástupca nedostavil a ani v mojom mene nepodal opravný prostriedok, bol som eskortovaný na oddelenie výkonu trestu...“, pričom po vykonaní polovice uloženého trestu bol 11. februára 2008 prepustený na slobodu.

Sťažovateľ poukazujúc na príslušnú judikatúru ústavného súdu tvrdí, že napadnutým uznesením okresného súdu boli porušené jeho práva vyplývajúce z čl. 17 ústavy, a na tomto základe navrhuje, aby ústavný súd v jeho veci takto rozhodol:

„Okresný súd v Prievidzi uznesením zo dňa 22. 8. 2007 pod sp. zn. 0 Tp 63/2007 porušil základné právo M. K., na osobnú slobodu podľa čl. 17 Ústavy SR.

Ruší sa uznesenie Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 22. 8. 2007 sp. zn. 0 Tp 63/2007.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom

ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 0 Tp 63/2007 z 22. augusta 2007, ktorým bol vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pričom svoju sťažnosť ústavnému súdu doručil až 20. októbra 2008, t. j. zjavne po uplynutí lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd poukazuje, že sťažnosť sťažovateľa bolo možné odmietnuť aj z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu vzhľadom na to, že proti napadnutému uzneseniu okresného súdu mohol sťažovateľ podať sťažnosť podľa Trestného poriadku, o ktorom by bol oprávnený a povinný rozhodnúť miestne príslušný krajský súd. Táto skutočnosť vzhľadom na subsidiaritu právomoci ústavného súdu vyplývajúcu z čl. 127 ods. 1 ústavy („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) vylučuje právomoc ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. novembra 2008